

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Broj: S1 3 U 030390 18 U
Sarajevo, 11.05.2020. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Branimira Orašanin, kao predsjednika vijeća, Davora Žilića i Efrima Čosića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađane Anđelić, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja „ZEFARM“ d.o.o. Zenica, kojeg zastupa Josip Bašić, advokat iz Zenice, ulica Školska broj 19/3, protiv rješenja broj: JN2-01-07.1-433-7/18 od 16.08.2018. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Sarajevo, ulica Maršala Tita 11a, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana, 11.05.2020. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, pobijano rješenje tuženog se poništava i predmet vraća tuženom organu na ponovni postupak.

Obavezuje se tuženi da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 380,80 KM u roku od 15 dana od dana prijema presude, dok se sa viškom potraživanja zahtjev odbija kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog odbačena je kao neuredna žalba tužitelja izjavljena na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača Lot 1 broj: 01-14-3-67/17 -1-2- od 16.04.2018.godine u postupku javne nabavke sukcesivna nabavka lijekova, sredstava za dezinfekciju i deratizaciju i sanitetskog materijala za potrebe kazneno-popravnih zavoda u Federaciji BiH, ugovornog organa Ministarstvo pravde FBiH.

Tužitelj je protiv osporenog rješenja pokrenuo upravni spor iz razloga propisanih u odredbi člana 11. Zakona o upravnim sporovima BiH. Tužbom ukazuje da je od ugovornog organa zahtijevao uvid u kompletnu dokumentaciju koja se odnosi na konkretnu predmetnu nabavku te je utvrdio da je ugovorni organ napravio

ozbiljne propuste prilikom izbora ponuđača PTD MGM FARM d.o.o. Kakanj pa je stoga izjavio žalbu koja je zaključkom ugovornog organa odbačena sa obrazloženjem da je predmetni postupak proveden u skladu sa zakonom i tenderskim dokumentom te da u skladu sa direktivom Agencije za javne nabavke predviđeno je da ne postoji mogućnost za izjavljivanje žalbe kod mini tenderisanja. Ističe da je protiv takvog zaključka izjavio žalbu Uredu za razmatranje žalbi BiH koji je rješenjem broj: JN2-01.07-269/18 od 05.06.2018.godine uvažio žalbu i predmet vratio ugovornom organu na ponovno odlučivanje sa uputom da ugovorni organ mora ostaviti ponuđačima mogućnost da se žale na odluke tuženog. Tužitelj obrazlaže hronološki cijeli tok postupka te navodi da je ugovorni organ postupajući po rješenju tuženog od 05.06.2018.godine razmotrio sve navode iz žalbe te prosljedio izjašnjenje tuženom koji je donio rješenje broj: JN2-01.07-1-386-8/18 od 18.07.2018.godine i žalbu tužitelj odbio u cijelosti. Međutim tužitelj je protiv navedenog rješenja pokrenuo upravni spor kod suda BiH koji se vodi pod poslovnim brojem S1 3 U 029606 18 U i koji postupak je u toku. Tužitelj smatra da nije bilo osnova da postupajući po rješenju Ureda za razmatranje žalbi BiH od 05.06.2018. godine, kojim je uvažena njegova žalba, ugovorni organ ponovo prosljeđuje žalbu ponovo sa izjašnjenjem tuženom. U tom postupku, tužitelj je pozvan zaključkom tuženog da izvrši uplatu na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 2.500,00KM i administrativne takse u iznosu od 100,00KM. Tužitelj, kada je zaprimio navedene akte, vratio ih je tuženom navodeći da je dana 28.05.2018.godine izvršio uplate tražene naknade i takse o čemu je dostavio i originalne dokaze o izvršenim uplatama. Također, ističe da je dana 11.07.2018.godine također izvršio uplate i to ponovno naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 2.500,00KM i administrativne takse u iznosu od 100,00KM u skladu sa zaključcima tužene broj: JN2-01-07-1-386-3/18 od 11.07.2018.godine i JN2-01-07-01-386-2/18 od 11.07.2018.godine za koje uplate također postoje dokazi. Dakle, postupajući po uputama tuženog, ugovorni organ je ponovo prosljedio žalbu tužitelja tuženom koji je tu žalbu odbio a koji je predmet trenutno u rješavanju pred sudom BiH ali tuženi treći put, poziva tužitelja zaključkom da izvrši uplatu naknada. Konačno je predložio da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak a tuženi obaveže na naknadu troškova upravnog spora u iznosu od 842,40KM.

U odgovoru na tužbu tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana. Ugovorni organ je u izjašnjenju na tužbu naveo da smatra da je ispravno postupao u toku cijelog postupka.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude iz sljedećih razloga:

Konačnim rješenjem, Ureda za razmatranje žalbi BiH odbačena je kao neuredna žalba tužitelja izjavljena na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača Lot 1 broj: 01-14-3-67/17-1-2- od 16.04.2018.godine, u postupku javne nabavke sukcesivna nabavka lijekova, sredstava za dezinfekciju i deratizaciju i sanitetskog materijala za potrebe kazneno-popravnih zavoda u Federaciji BiH, ugovornog organa Ministarstvo pravde FBiH. Prema obrazloženju osporenog rješenja, tuženi je ocijenio da uz svoju žalbu tužitelj nije dostavio dokaz o uplaćenju naknadi za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 2.500,00KM i dokaz o uplati

administrativne takse u iznosu od 100,00KM a sve u skladu sa aktom tuženog broj: JN2-01-07.1-433-3/18 i aktom broj: JN2-01-07.1-433-2/18 od 31.07.2018.godine, u skladu sa odredbom člana 105. i 106. Zakona o javnim nabavkama BiH te člana 60. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH. Slijedom navedenog donesena je odluka kao u dispozitivu pobijanog rješenja.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća, prigovorima iz tužbe dovedena je u pitanje zakonitost osporenog rješenja.

Dakle ovo vijeće se bavilo ocjenom zakonitosti pobijanog rješenja te je iz podataka spisa predmeta ocijenilo da je osnovan prigovor tužitelja da je Ured za razmatranje žalbi BiH postupio suprotno zakonskim odredbama kada je u istom postupku, po žalbi tužitelja na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača, pozivao tužitelja više puta da izvrši uplatu navedenih naknadi iz člana 15-108 Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 39/14). Iz dostavljenih dokaza u spisu predmeta proizilazi da je tužitelj izvršio uplatu naknade za pokretanje žalbenog postupka dana 28.05.2018.godine (broj postupka JN2-01-07-01-253/18) u iznosu od 2.500,00KM kao i da je izvršio uplatu administrativnu takse za taj postupak, u iznosu od 100,00KM. Također, tužitelj je i dana 13.07.2018.godine ponovo izvršio uplatu naknade i administrativne takse broj: JN2-01-07-1-386/18. Navedeno proizilazi iz dostavljenih, izvršenih, naloga za plaćanje. Nije sporno da je u skladu sa odredbom člana 108. Zakona o javnim nabavkama BiH (Naknada na žalbu) žalitelj obavezan platiti naknadu za pokretanje žalbenog postupka u iznosu koji ovisi od procijenjenije vrijednosti nabavke te da je prije razmatranja žalbi, Ured za razmatranje žalbi BiH dužan utvrditi da li je žalilac uplatio naknadu u skladu sa st. (1) i (2) ovog člana. Međutim, razlozi za izjavljivanje tolikih žalbi su upravo nastali iz razloga jer je Ured za razmatranje žalbi BiH pogrešno primijenio odredbe zakona kada prvi put sam nije odlučio, meritorno o žalbi tužitelja a što je obrazložio Sud BiH u presudi broj: S 13 U 029606 18 U kojem je uvažio tužbu tužitelja i predmet vratio na ponovni postupak sa uputom da u ponovnom postupku otkloni uočene nedostatke.

Pitanje koje se postavilo pred ovo vijeće se odnosi na konkretno, predmetno rješenje kojim je odbačena kao neuredna žalba tužitelja jer nije izvršio uplatu naknade dok iz stanja spisa predmetne stvari i dokaza koje je dostavio tužitelj uz tužbu, proizilazi drugačije činjenično stanje obzirom da su izvršene uplate naknade i to dva puta. Zbog toga je ovo vijeće tužbu tužitelja uvažilo a predme vratilo na ponovno postupanje, cijenći da je pobijani zaključak nastao višestrukom povredom postupka.

Slijedom navedenog, uvažavajući upute iz ove presude tuženi će donijeti novo zakonito rješenje odnosno odlučiti o žalbi tužitelja te pri tome imati u vidu i cijeniti i ishod ponovnog postupka iz presude suda broj: S 13 U 029606 18 U koji predmetni postupak jeste u direktnoj vezi.

Troškove postupka sud je dodijelio primjenom člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH i primjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u Federaciji BiH. Dosuđeni troškovi se sastoje od naknade za sastav tužbe sa obračunatim PDV-om od 17%, u iznosu od 280,80 KM, te troškova takse na tužbu u

iznosu od 100 KM, što ukupno iznosi 380,80 KM. Sa potraživanjem preko dosuđenog iznosa tužitelj se odbija, imajući u vidu da se u konkretnom slučaju radi o poništenju rješenja, pa tužitelju pripada pravo na naknadu troškova u neprocjenjivim predmetima u skladu sa odredbom člana 19., a ne člana 12. Tarife F BiH.

Obzirom na navedeno, Sud je primjenom odredbi člana 37. stav 1. i 2. u vezi sa članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02 do 74/10) donio odluku kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Sladana Anđelić

